

2. Senior Ján Palic

Žijeme v dobe zvýšeného ruchu života, ktorý zachvátil všetky vrstvy ľudstva na zemi. Mnoho sa myslí, mnoho hovorí a mnoho aj koná. Dnes je už ťažko aj len v mysli

sledovať všetky udalosti sveta a života. Doliehajú na človeka nielen udalosti jeho bližšieho okolia, ale neubráni sa dnes nikto vplyvom vyvolaným ďalekými dejami, možno povedať svetovými... Človek je priamo aj nútený, aby sa účastnil nie len vo svojich najbližších osobných rodinných prácach, ale spolupôsobil aj v prácach širokých vrstiev národa, ba sveta sa týkajúcich. Prúdy diania strhujú človeka a málo je tých, ktorí by dnes mohli žiť v ústraní sveta na pokoji.

I cirkev je strhnutá do prúdov doby a mnoho jej údov bojí sa o ňu, či neutonie a nestratí sa vo

víroch života. Mnohí ťažko to nesú, že je zaznávaná, že sa neuplatňuje a nevie uplatniť v živote. A preto si jej ani moc nevážia, hľadajú na ňu ako na odbitú veličinu, ňou nie je hodno sa zapodievať. Tí, ktorí si zachovali ešte nejaké vzťahy k nej, hľadajú spôsoby, ako naliať do nej sily, aby sa uplatnila, aby bola rešpektovaná.

- Mne to tak prichodí, ako by sme sa nachádzali v položení učeníkov, apoštolov Pána

Ježiša Krista, lúčiacich sa so svojim Pánom vstupujúcim do neba. Pýtali sa Ho: „Pane, v tomto-li čase napravíš kráľovství Izraelské?“ I řekl jím: „Neníť vaše věc znáti časy aneb příhodnosti času, kteréž Otec v moci své položil. Ale přijmete moc Ducha Svatého, přicházejícího na Vás a budete mi svědkové i v Jeruzalémě i ve všem Judstvu i v Samaří a až do posledních končin země.“ – Ja to cítim z týchto slov, že nie je oprávnený ani strach o cirkev u tých, čo ju milujú, lebo v nej a s ňou žijú, - a že sú na omyle i tí, ktorí ju nemajú za nič a pokladajú ju za vec odbitú. Nie! - Kráľovstvo božie je, bolo a bude! Kedy?

ako? Zjavené svetu, nie je a nemá byť našou starostou. To „Otec v moci své položil“, to je vecou Boha, všemohúceho kráľa toho kráľovstva. Našou vecou je, aby sme boli svedkami Pána Ježiša Krista. O toto ide a o to sa má starať sám u seba, voči svojmu Pánovi i voči každému človeku, a voči všetkému stvoreniu tu na svete každý učeník Ježiša Krista. I my sme jeho učeníkmi. Lebo „kterížkoli pokřtění ste v Krista, Krista ste oblekli.“ (Galatatským 3, 27). (Rok 1932)

Ján Palic st. sa narodil 12.2.1874. Senior Palic bol takýmto „pravým Izraelitským“, bol verným synom svojho národa, úprimným milovníkom svojej cirkvi a nadovšetko verným služobníkom svojho Pána. Táto láska k rodu, k cirkvi, k Pánovi viedla syna ratkovských mešťanov Martina Palica a Karolíny Bečerovej na kňazskú dráhu, v ktorej po skončených štúdiach v Ratkovej, v Rožňave, na teológii v Bratislave a v Erlangách, najprv ako kaplán po boku Pavla Roya v Kochanovciach, potom ako farár v Háji, v Kochanovciach a v Púchove trávil 40 rokov. A boli to roky plné služby, obetí, práce a boja... Boja proti zjavným a skrytým útokom „mocností, sveta pánov temnosti veku tohto“, proti odnárodňovaciemu náporu úradnej cirkvi bývalého Uhorska, z jednej strany proti nevere, náboženskej ľahostajnosti a proti mravnej laxnosti z druhej strany. Ale boli to aj roky plné kladnej a budovateľskej práce tak vo svojich zboroch ako aj v senioráte, dištrikte a v celocirkvi, kde pre svoje vynikajúce vlastnosti, priamu a otvorenú povahu, hlbokú teologickú erudíciu, lásku k Božím veciam, nezlomný charakter a nekompromisný postoj vo veciach viery a služby lásky, bol čoskoro postavený na vedúce miesta ako notár – zapisovateľ a napokon ako dlhoročný predseda vnútromisijnej pastorálnej konferencie slovenských ev. a. v. kňazov, ako senior trenčiansky, ako predseda dištr. a generálnej Podporovne Gustáva Adolfa, člen výboru modranského sirotínca a iných výborov a dokonca /„i na odpočinku“/ ako stály spolupracovník a prispievateľ našich cirkevných časopisov, v nich ako umný učiteľ v kráľovstve nebeskom vynášal z bohatého pokladu svojho nové i staré veci / Mat. 13, 52/. Po zakladateľovi vnútromisijných pastorálnych konferencií J. A. Fábrym a jeho nástupcovi Dr. M. Bodiekovi, meno seniora Palica zostane s konferenciami našimi tak ako s Podporovňou Gustáva Adolfa, s týmito vrcholnými vnútromisijnými, poťažne pomocnými ustanovizňami a orgánmi ev. a. v. cirkvi na Slovensku úzko späté a jeho práca v nich, veríme, prinesie bohaté ovocie všade, kde ako kazateľ alebo prednášateľ vo funkcii predsedu tej či onej ustanovizne zavítal a sám láskou k Pánovi zanietený, budil lásku k Božím veciam a na vnútornom človeku, aby bol dokonalý človek Boží ku všetkému skutku dobrému hotový. / II. Tim. 3, 17./ Po 10 rokoch časného odpočinku odišiel do odpočinku večného, pripraveného ľudu Božiemu, lebo „v pamäti večné bude spravедlivý“ / Žalm 112,6/ a „tí, ktoríž jiné vyučujú, skvíti se budou jako blesk oblohy a kteříž k spravедlnosti přivozují mnohé, jako hvězdy na večné věky.“ / Dan. 12,3/

A On im povedal: Preto každý učiteľ, vyučený kráľovstvu nebeskému, je podobný hospodárovi, ktorý zo svojej komory vynáša nové i staré. (Matúš 13:52)

(Zo životopisu Jána Palica st.)

4. Druhý príchod Pána Ježiša

V živote každého z nás, v rodinách, ale aj vo svete, je veľa problémov. V masovokomunikačných prostriedkoch, v novinách a časopisoch sa objavujú rôzne články o konci sveta. Objavujú sa rôzni novodobí proroci s rôznymi posolstvami

„Kto by sa v tomto cudzoložnom, hriešnom pokolení hanbil za mňa a za moje reči, za toho sa bude hanbiť aj Syn človeka, keď príde v sláve svojho Otca a so svätými anjelmi.“ Marek 8:38

a výzvami. Pán Ježiš pred svojím odchodom varoval apoštolov, že pred jeho druhým príchodom povstane veľa falošných prorokov a nemáme im veriť. Biblia je kniha, v ktorej je napísané všetko – od stvorenia sveta až po druhý príchod Pána Ježiša Krista. Je pravdivá, všetko sa plní.

Pán Boh nám predsa dal svojho Syna, ktorý sa stal človekom, chodil po tejto zemi, uzdravoval, robil zázraky a rozdával Božiu lásku. „*Lebo tak Boh miloval svet, že svojho jednorodeného syna dal, aby nezahynul, ale večný život mal každý, kto verí v neho.*“ (J 3,16). V Ježišovi Kristovi nám Boh dáva všetko. O tom, že Pán Ježiš Kristus existuje dnes už niet pochybností. Jeho narodenie si pripomíname počas Vianočných sviatkov.

„Čoskoro prídem! Drž to, čo máš, aby ti nikto nevzal veniec!“ Zjavenie 3:11

O jeho mučení, ukrižovaní, pochovaní a zmŕtvychvstaní píše evanjelisti a pripomíname si to počas Veľkonočných sviatkov.

Pán Ježiš Kristus nás svojou smrťou, svojou predrahou krvou oslobodzuje od hriechu a svojim zmŕtvychvstaním nám dáva prístup k novému životu, stačí len v Neho uveriť.

Pozrime sa teda, čo sa o jeho druhom príchode píše v Písme svätom. Pretože je toho veľa a môžete si to prečítať, vyberiem iba niektoré state. V evanjeliu podľa Jána v 14. kapitole, kde Pán potešuje učeníkov:

„Keď Syn človeka príde vo svojej sláve a všetci anjeli s Ním, posadí sa vtedy na trón svojej slávy.“
Matúš 25:31

„*Nech sa vám srdce nestrachuje! Verte v Boha, verte vo mňa! V dome môjho Otca je mnoho príbytkov, keby nebolo tak, či by som vám bol povedal: Idem vám pripraviť miesto a keď odídem a pripravím vám miesto, zase prídem a poberiem vás k sebe, aby ste aj vy boli tam, kde som ja?*“

A cestu kam idem znáte (J 14:1 až 4)...Ja som cesta i pravda i život. Nik neprichádza k Otcovi, ak len nie skrze mňa.“ (J 14:6)

A ďalej v Skutkoch apoštolov čítame: „*Mužovia galilejskí, čo stojíte a hľadáte do neba? Tento Ježiš, ktorý vám bol vzatý do neba, príde zase tak, ako ste Ho videli odchádzať do neba.*“ (Sk 1:11)

Druhý príchod Pána Ježiša 5.

V 2. liste apoštola Petra v 3. kapitole 9. verši čítame o druhom príchode: „*Nemešká Pán so zaslúbením, ako sa niektorí nazdávajú, že mešká, ale vám zhovieva, lebo nechce, aby niekto zahynul, ale aby sa všetci dali na pokánie.*“

Preto vy, ktorí pochybujete, vy, ktorí váhate, vy, ktorí ste ešte neuverili v Ježiša Krista, zamyslite sa nad sebou, kým je čas, lebo nikto nevie, kedy Pán Ježiš opäť príde. *Preto aj vy buďte pripravení, lebo Syn človeka príde v hodinu, o ktorej sa nenazdáte* (Mt 24:44).

O jeho druhom príchode môžeme čítať v na týchto miestach: Mt 8:38, Zj 3:11, Mt 25:31, Mt 24:30, Mt 16:27, Jakub 5:8 - 9, J 14:3, L 9:30, 12:40, 21:27, 1. J 3:2 a 3, Sk 1:11, 1. Tes 4:14 až 17, J 2,28, 2. Pt 3:3-15.

Takže, kto verí v Pána Ježiša, ten mu musí tiež veriť, že podľa Jeho zaslúbenia opäť príde. V Písme Svätom sa píše, aké znaky a zjavenia budú pred Jeho druhým príchodom: Mt 24:29 až 44, Mk 13: 5 až 37, Lk 17 :20 až 37, Mt 25 : 31 až 46, Lk 21 : 6 až 24, Matúš – celé kapitoly 24 a 25, celé Zjavenie Jánovo. Pri tom platí Ježišovo slovo:

„*O tom dni však, ani hodine, nikto nevie, ani anjeli v nebi, ani Syn, len sám Otec.*“ (Mk 13:32, Mt 24:36). Po svojom odchode, tak, ako prisľúbil, v čase Turíc zoslal Ducha Svätého, ktorý je tu s nami, je v každej cirkvi, je v každom veriacom človeku.

A čo bude s nami pri jeho druhom príchode? Pán Ježiš nám ukázal veľa zázrakov, zomrel za nás, vstal z mŕtvych, otvoril nám nebo, zoslal na nás Ducha Svätého, dáva nám dary milosti, ktoré potrebujeme pre svoj každodenný život. Teraz je voľba na nás. Vyberieme si život s ním, spojený s prežívaním Jeho lásky? Alebo si vyberieme smrť a budeme žiť život v izolácii a samote a vo večnom zatratení? Sú len dve možnosti. Pán Ježiš povie každému: Bud' vôľa tvoja – ty si si vyvolil. Viacej sa o tom dočítate na týchto miestach: Zj 3:10, Zj 16:16, J 1:17 a 18, 7: 9 až 14, 1. Kor 15:50 až 58, 2. Kor 5:1 až 10, 1. Tes 4: 16, 17, 1. Tes 5: 9 až 11. Tak sa rozhodni, kým máš čas – lebo nevieš, ako dlho budeš ešte žiť.

„Aj vy buďte trpezliví, vzmužte si srdcia, lebo sa priblížil Pánov príchod! Nežalujte, bratia, na seba navzájom, aby ste neboli súdení. Ajhľa, sudca stojí pred dvermi!“ Jakub 5:8 - 9

„Aj vy buďte trpezliví, vzmužte si srdcia, lebo sa priblížil Pánov príchod! Nežalujte, bratia, na seba navzájom, aby ste neboli súdení. Ajhľa, sudca stojí pred dvermi!“ Jakub 5:8 - 9

„Keďže si zachoval moje slovo o trpezlivosti, aj ja ťa uchránim pred hodinou pokušenia, ktorá má prísť na celý svet skúšať obyvateľov zeme.“ Zj 3:10

6. Stephanie Mudráková

Ako dlho ste už na Slovensku?

1.7.2014 to bude sedem rokov.

Prečo ste sa sem presťahovali?

Lebo som sa vydala za muža, ktorý je Slovák a pri rozmýšľaní, kde budeme bývať, nás Pán Boh viedol k tomu, aby sme boli tu v Púchove na Slovensku.

Slúžite v rámci nášho zboru? Máte nejakú službu / úlohu v našom zbore?

Som členom mládežníckeho tímu a rada pomáham pri vymýšľaní a rozmýšľaní nad rôznymi typmi programov.

Čo je iné v našom zbore v porovnaní so zborom v Nemecku, z ktorého

pochádzate?

Pochádzam zo zboru, ktorý je súčasťou evanjelického spoločenstva. Iné v našom zbore v Nemecku je napríklad to, že bohoslužby nemajú liturgiu v tom zmysle slova ako ju poznáme tu. Máme jedného pastora, ktorý má v nedeľu kázeň, alebo aj iný hosť – či laik alebo mládežnícky pastor. Vedenie a moderáciu služieb Božích majú laici zo zboru. V hudobnom doprovode sa striedajú rôzne hudobné skupiny. Spievajú sú aj staršie piesne zo spevníka pre starších, ale i mládežnícke piesne. Služby Božie

nie sú anonymné, čo je spôsobené asi aj tým, že ľudia sa stretávajú aj počas týždňa pri rôznych typoch služby, či po domácnostiach v skupinkách pri štúdiu Božieho slova.

Čo by ste chceli naučiť Vašu dcéru? Niečo do života.

Chcela by som ju naučiť veľa vecí. Napríklad, aby sa tešila z maličkostí a aby za tie maličkosti bola vďačná. Aby si nemyslela, že všetko je zadarmo. Aby vedela, že všetko je od Pána Boha a on ju miluje, a aby bola pri ňom, nech sa v jej

živote deje čokoľvek.

Aby vedela, že Pán Boh veci dopustí, ale On neopustí. Aby žila autentický každodenný život s Bohom – aby Ho vedela ľúbiť a slúžiť mu.

Máte nejaké sny / túžby? Aké?

Je to momentálne pre mňa ťažká otázka.

Moja túžba je vydržať do konca pri Pánovi.

Jeden z mojich snov je (asi) urobiť skúšku zo Slovenského jazyka a pracovať v škôlke s deťmi.

Pre náš zbor si prajem, aby život v zbore nebol anonymný, ale aby sme si jeden druhého vážili, bez ohľadu na vek. A aby neboli „boje“ medzi generáciami a skupinami ľudí, aby si starší vážili a modlili sa za mladších a naopak.

Čím je zaujímavý kraj odkiaľ pochádzate?

Pochádzam zo stredu Nemecka, zo spolkovej krajiny Hessen. Máme peknú prírodu, zámky,

ale i zaujímavé múzeá ako napríklad matematické, zmyslové, či iné, kde si ľudia rôzneho veku môžu skúšať rôzne aktivity.

Boli ste aj na Slovensku na svadbe alebo pohrebe? V čom je rozdiel v porovnaní s Nemeckom?

Áno, bola som už na slovenských svadbách i pohreboch. Na slovenských svadbách sa v porovnaní s nemeckými viac tancuje. Na pohreboch v Nemecku nie je zvyk, že truhla je otvorená a ľudia sa môžu so zosnulým rozlúčiť.

Ktoré miesto na Slovensku sa Vám najviac páči?

Slovensko má veľmi peknú prírodu. Je tu veľa miest, ktoré sa mi páčia. Je to napríklad Slovenský raj, Jánošíkove diery či Bardejov. Tu v našom okolí mám rada Strážov či Turiec.

Za rozhovor ďakuje brat farár.

8. Pieseň na články Augsburského vyznania

Svedčíme dnes, drahý Pane:
toto Augsburské vyznanie
predkovia naši vyznali
a pre nás ho zachovali.

11. Pri spovedi ťažko to je
zrátať všetky hriechy svoje.
Však súkromné rozhrešenie
dáva ľuďom potešenie.
12. Lútosť, bolesť a zdesenie
nad hriechom - to je pokánie.
K tomu viera v Krista Pána
srdcu potešenie dáva.
13. Svätosti sú svedectvami
o tom, čo chce Pán Boh s nami.
Oni vieru vyžadujú
a tiež ju aj posilňujú.
14. Kto chce v cirkvi vyučovať,
poverenie k tomu má mať.
Kto tak do služby vstupuje,
ten dobrým služobníkom je.
15. Cirkevný poriadok v chráme
má slúžiť k Pánovej sláve.
Len tým, že ho zachováme
večnú spásu nezískame.

16. Svetský poriadok a správa
Božie požehnanie máva.
Aj nás k poslušnosti viaže,
pokiaľ hrešiť neprikáže.
17. Kristus na konci sveta raz
pred svoj súd pozve všetkých nás,
kde verným dá život večný,
a zlým oheň nekonečný.
18. Slobodne rozhodujeme
vo veciach, ktoré chápeme.
Ale bez pomoci Ducha
nedokážeme ctíť Boha.
19. Vôľa diabla a bezbožných
pôsobí hriech vo všetkých zlých.
Boh je stvoriteľ všetkého,
nie však hriechu samotného.
20. Keďže vierou sa nám dáva
sám Svätý Duch, naša sila,
tak sa človek uspôsobí
aj v kríži byť trpezlivý.

10. Poviedka

... Výber z poviedky ... "Host" z knihy Kataríny Lazarovej "Vdovské domy"

Okaňa z Babkinej ústupčivosti vycítila, že si môže trúfať aj viac. Pristúpila k hostovi, oprela sa mu o koleno a žiadala:

- Ale aj ty mi musíš rozpovedať rozprávku! ...

- Rozpoviem, - prisľúbil vojak, - rozpoviem ti takú, čo si ešte od nikoho nepočula. A zapamätaj si ju...

- Keď stvoril Pán Boh svet, - pustil sa vojak do rozprávania, - rozložil moria, rieky, potoky, rozmiestnil súš, takto... - prihrnul k sebe omrvinky, čo Okaňa pozmetala na obruse na kôpku, - stvoril krajiny a takto na ne kládol vrchy, polia, lúky

a hory, naniesol piesok a kamenie, pod zem poukladal uhlie, čierne ako tieto omrvinky z makovej plnky, železo, meď a inakšie kovy, aj zlato a striebro, potom popchal pod zem do jednej krajiny diamanty, do inej rubíny, smaragdy a kadejaké inakšie drahé kamene...

- Tie sprav z tvarohovej plnky, - navrhla Okaňa.

- Dobre, drahé kamene spravíme z tvarohovej plnky, -

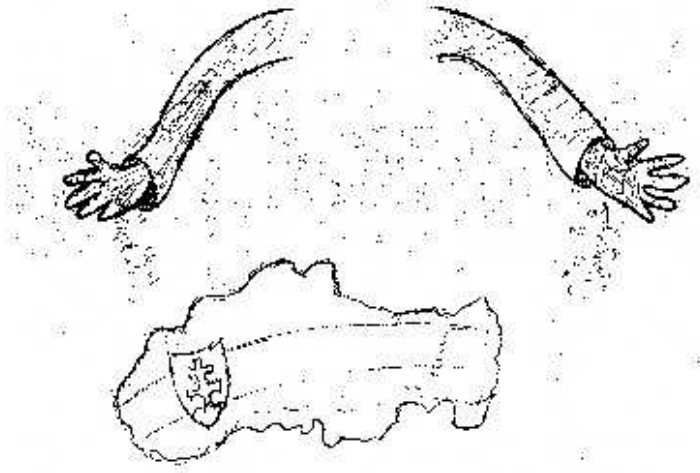
súhlasil vojak, - teda bol náš svet tak stvorený, aby každá krajina mala voľačo z toho bohatstva a možnosť obživy, a aby múdri, pracovití a šikovní ľudia vedeli nájsť a pre svoje dobro využiť aj všetko to, čo bolo pre nich poschovávané pod zemou. No, takto teda vyzeral svet, keď ho Pán Boh dokončil.

- Ešte ostalo z omrviniiek! - upozornila Okaňa.

- Ty si múdra hlavička! - usmial sa vojak. - Všímavá. Tak ako mne ostalo z omrviniiek, ostalo aj Pánu Bohu zo všetkého, z čoho náš svet stvoril. Trošku zeme, trošku vody, piesku, kamenia, uhlia, z každého kovu, z každého drahého kameňa, ako som vravel, zo všetkého trošičku. "Čo s tým?" zamyslel sa Pán Boh. "Hádam len nerozšparchám zasa tie pekne urobené krajiny, kde som už všetko pekne poukladal, porozmiestňoval?" "Ja by som niečo navrhol," ohlásil sa svätý Peter, ktorý sa spolu s ostatnými svätými, anjelmi a archanjelmi prizeral robote Pána Boha, "dal si, Pane Bože, každej krajine voľačo, pravda?"

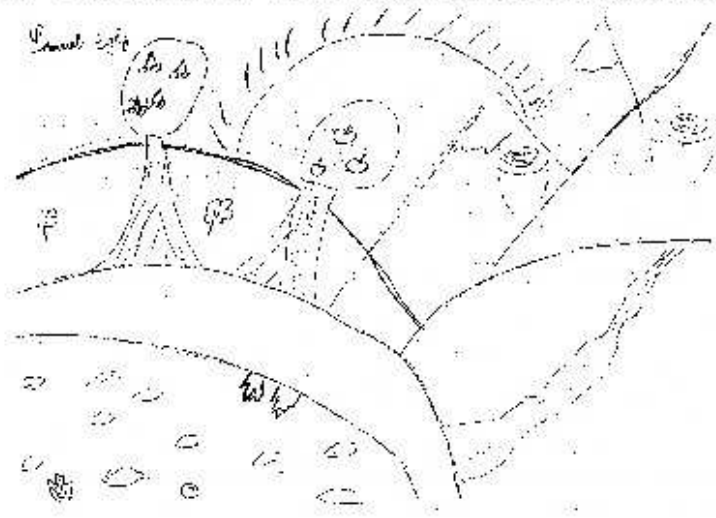
(Obrázky, kreslili deti z ZŠ Dohňany, Komenského a Mládežníckej.)

„Tak je“, odvetil Pán Boh, „podelil som to spravodlivo. Pozri, túto obmýva more, dal som teda druhej len riekou, ale zato vysoké horstvá, táto, čo vyzerá napohľad pusto, má naspodku poukryvaného najviac podzemného bohatstva, tvoril som spravodlivo, ale ma aj bavilo klásť takto jedno k druhému a vymýšľať, aby som urobil pritom každú krajinu inakšie, lebo ináč by ľudia nevedeli rozlíšiť svoju od cudzej a bolo by im jedno, kde žijú.“ „A zvýšilo ti zo všetkého, pravda?“ vypytoval sa svätý Peter ďalej. „Tak je“, odvetil Pán Boh, „zvýšilo mi po trošičke zo všetkého, z čoho som stvoril všetky krajiny sveta.“ „Nuž, ja by som myslel“, povedal svätý Peter, „že tuto, ak dobre vidím, ti zvýšil aj fľačik nevyužitého miesta. Nie, že by som ťa chcel, Pane Bože poučovať, veď Ty všetko najlepšie vieš a istotne tento fľačik neušiel tvojej pozornosti, tento tu!“

ukázal svätý Peter a d'obkal prstom na prázdny fľačik. „Toto chceš využiť na niečo zvláštne, ak sa nemýlim.“ „Veru sa nemýliš!“ zaradoval sa Pán Boh. „Tak sa mi vidí, že sa sem pomestí všetko, čo mi zvýšilo pri tvorení sveta!“ „Pane Bože!“ potešil sa aj svätý Peter. „Veď táto malá krajina nebude mať páru vo svete!“ „Peter!“ povedal Pán Boh. „Už som povedal, že každá je inakšia, sú rozdielne, ako by mohla mať práve táto pár?“ „Veď viem,“ uznal svätý Peter, „ale ja som to tak myslel, že bude v nej zo všetkého, čo si dal ostatným krajinám.“ A Pán Boh dodal: „Máš pravdu, bude

v nej zo všetkého, čo je po iných krajinách porozdeľované. Začneme kamením, navrším najprv menšie a z týchto väčších vysoké kopce. Z vody jednu veľkú riekou a do nej vpustím zopár menších. A ešte tu mám sedem kvapiek, kde by som mal pustiť tiecť nejaký potok? Ej, čoby potok, veď som povedal, že má mať táto krajina zo všetkého, čo majú iné! Z týchto kvapiek by to bolo primalé more, takto

ich radšej skvapnem medzi vrchy, nech sú morské oká, plesá. A keď už sme pri tých vodách, niektoré nech ostanú studené, do druhých pustím teplo a do všetkých liečivú silu, aj tej mi dosť zvýšilo. A sem dám kúsok úrodnej nížiny, nad to lesy, lúky, čo s týmto piesočkom, dobre, že ostal, veď musí mať aj kúsok púšte, keď to má byť krajina so všetkým,

12. Poviedka

čo je v ostatnom svete a teraz tu pod zem uhlie, sem železo, tuto bude zlato, tuto striebro a malé zvyšky drahého kameňa popchám kade-tade, čo povieš, Peter, a vy ostatní, pravda, stvoril som tú najutešenejšiu krajinu zo všetkých krajín sveta?" A svätý Peter, ostatní svätí, anjeli aj archanjeli pochválili Pána Boha, že stvoril najutešenejšiu krajinu zo všetkých krajín sveta, len ešte chceli vedieť, akí ľudia tam budú žiť a či budú vedieť, že boli obdarení všetkým bohatstvom sveta? „Budú to

vedieť", ubezpečil ich Pán Boh, "lebo tí spomedzi nich, čo by to nevedeli a odídu do sveta hľadať inde lepší život, veľmi skoro skúsia, že ich krajina je najkrajšia na svete a že nikde inde nenájdu všetko to, čo majú doma, nech by potom žili kdekolvek a akokoľvek, naveky im bude niečo chýbať a nebudú šťastní. Ale väčšina ich bude vždy vedieť, akú krajinu som pre nich stvoril, a nebudú preto nikdy druhým závidieť, ani chcieť cudzie krajiny dobývať." Lenže v tej istej chvíli, ešte to Pán Boh ani nestačil celkom dopovedať, prikradol sa diabol a vzkypela v ňom závišť, keď uvidel tú krásnu krajinu, nuž pľuvol na ňu od zlosti, ale Pán Boh zopakoval svoje slová, že ľudia tejto krajiny nebudú musieť

nikomu na svete závidieť a chcieť nejakú dobývať. Proti týmto slovám diabol nič nezmohol, ale slina závidisti medzitým už vsiakla do zeme a ostala v krajine, a tak sa potom stalo, že ľudia tejto krajiny majú jednu jedinú, ale veľkú chybu, že závidia jeden druhému, čo majú, alebo aj to nič, čo niektorí nemajú.

Keď vojak zmlkol a Okaňa pochopila, že je koniec rozprávky, opýtala sa:

- Kde je tá krásna krajina, keď budem veľká, pôjdem ju hľadať.

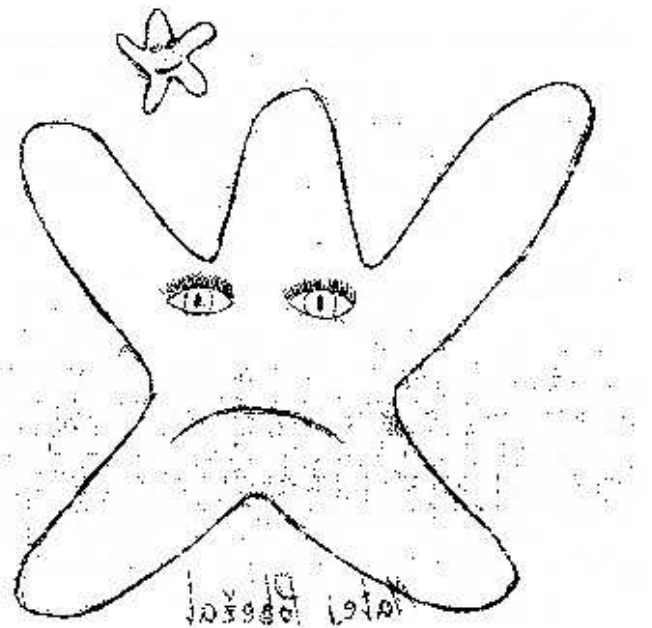
Vojak sa rozosmial.

- Čo by si ju mala hľadať, veď je to táto, naša krajina! V nej si sa narodila!

- To je dobre, - vydýchla si Okaňa, - či som rada, že som sa narodila u nás, doma.

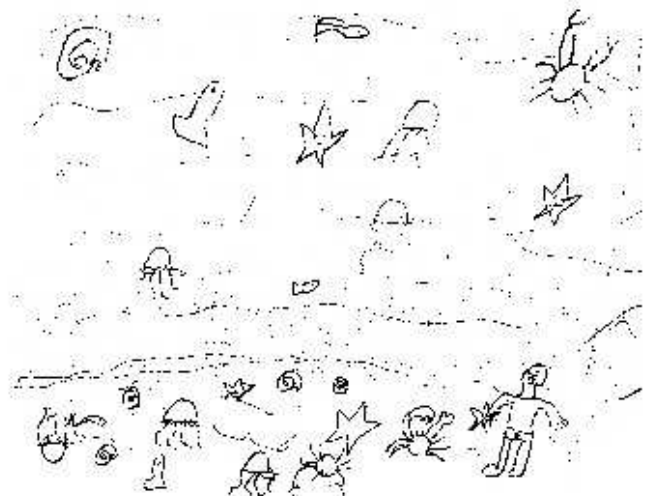
A že sme tá krásna krajina zo zvyškov omrvínek!

S rastúcim odlivom ostávalo na pláži stále viac rôznych škeblí, medúz a hviezdíc. Niektoré tíško nariekali, iné odovzdane čakali na svoj nadchádzajúci údel a ďalšie sa odhodlane snažili dostať naspäť do mora. Boli i také, ktoré vedeli, že svoju situáciu zmeniť nemôžu – tie s nádejou čakali na Záchranca. Záchranca po každom odlive prechádzal touto časťou pláže a všetky bezmocné mäkkýše hádzal späť do mora. Ani teraz tomu nebolo inak. Šiel po pláži a pomáhal tým bezmocným stvoreniam, ktoré by bez Jeho pomoci biedne zahynuli.

V tento deň Záchranca natrafil na unikátny exemplár – Hviezdicu Nespokojnú. Keď ju chcel vziať do svojich láskavých rúk, začala hystericky vrieskať: „Hej, neopováž sa ma ani dotknúť!“ Prekvapený Záchranca sa ju snažil upokojiť: „Prečo kričíš, maličká? Chcem ti pomôcť.“ „To určite,“ kričí Hviezdica Nespokojná, „medové rečičky. A nakoniec ma zožerieš aj s mojimi prhlivými chlpkami!“ „Neblázni, Hviezdica, pozri koľkým som už pomohol. Prečo by som jedol iba teba?“ „A prečo nie? Alebo čo ak ma nehodíš do mora, ale na opačnú stranu?“ „To sa nestane, Hviezdica. Som vyšší od teba, takže vidím, ktorým smerom je more a kde sú len skaly. Ver mi, Hviezdica, chcem ťa zachrániť.“

Keď zachránené hviezdice videli ako ich sestra odmieta jediný spôsob záchranu, volali na ňu z mora: „Sestrička, neodmietaj. I nám bolo zle ako tebe. Slnéčné lúče nás takmer vysušili, sypký piesok takmer udusil. Už sme zomierali, keď prišiel On a vrátil nás do života.“ „Vy naivné hlupane,“ zlostne ich okríkla Hviezdica Nespokojná, „ak je niekomu naozaj zle, tak som to ja. Tie najprudšie slnečné lúče dopadajú priamo na mňa. Aj piesok je tu najdrsnejší z celej pláže. To však neznamená, že na mňa môže siahť hocaký odroň, čo ide práve okolo.“ „Prosím ťa, chcem ti len pomôcť,“ pripojil sa Záchranca, „ak teraz odídem, zomrieš.“ „Možno zomriem a možno nie. Jeden nikdy nevie,“ odmietla Hviezdica Nespokojná. A tak Záchranca odišiel. Na pláž sa zniesla nenásytná čajka, ktorá sa Záchranca bála a nečakala na nič iné len kedy odíde, aby mohla začať svoju hostinu.

14. Projekt spoločenstva evanjelických žien

Prvá nedeľa po Veľkej noci bola v našom zbore venovaná prezentácii projektu Spoločenstva evanjelických žien. Pri príležitosti blížiaceho sa 500. výročia reformácie pripravujú evanjelické ženy v seniorátoch svoje gobelíny. V našom Turčianskom senioráte približuje gobelín tematiku Žilinskej synody.

Na službách Božích sme privítali sestru Emíliu Fojtíkovú, ktorá je členkou projektovej komisie.

Uviedla, že cieľom tohto projektu je nielen priblížiť a zachovať veľkú históriu našej cirkvi, posilniť sa vo viere, ale aj spojiť sa pri práci ako spoločenstvo žien a mužov na celom Slovensku.

Priblížila nám aj materiálovú a technickú realizáciu projektu. Súčasťou služieb Božích bolo aj poďakovanie našim sestrám, ktoré sa zúčastňujú školení vyšívачiek. Setra Božena Karasová, sestra Zuzana Šponiarová, sestra Anna Loduhová.

Popoludní sa konalo stretnutie evanjelických žien púchovskej doliny. Srdečne nás privítali v Dome histórie v cirkevnom zbore v Lazoch pod Makytou.

Po úvodných slovách domáceho brata farára Petra Faboka sme spievali piesne zo spevníka, spoločne sa modlili.

Farárka Lenka Rišiaňová v biblickom úvode priblížila slová z listu Efezským 4, 4-6: *„Jedno je telo a jeden duch, ako ste aj boli povolani v jednej nádeji svojho povolania. Jeden Pán, jedna viera, jeden krst; jeden Boh a Otec všetkých, ktorý je nad všetkými, skrze všetkých a vo všetkých.“*

Hovorila o tom, aké sú medzi nami mnohé rozdiely. Rozdiely v životnej situácii, povahe, rozdiely v snoch, túžbach. Ale poznali sme, že rozdiely môžu byť aj veľmi užitočné.

Zvlášť to vidíme v oblasti darov, ktoré sme dostali od Pána Boha. Práve ich rôznorodosť obohacuje nás a naše spoločenstvá. Viac ako na rozdiely chceme sa sústrediť na to, čo nás spája. Spája nás naša viera v trojjediného Pána Boha.

Sestra Fojtíková nám vo videoprojekcii predstavila jednotlivé gobelíny. Priblížila nám historickú oblasť, ktorú znázorňujú.

Po skončení stretnutia sme strávili spoločný čas pri rozhovoroch, ale aj plánovaní vyšívania nášho gobelínu.

Lenka Rišiaňová
koordinátorka SEŽ Turčianskeho seniorátu

Matrika narodených

a pokrstených v roku 2014

Prijali sviatosť Krstu

svätého: Samuel Brindžák, Linda Kočtučová, Maxmilian Rojko, Tristan Pavlík, Lilien Bašková, Natália Blahová, Juraj Janušica, Tomáš Jurík, Matej Jurík, Lívia Mihóková, Vladimír Mihók, Barbora Sikorová, Lujza Putalová, Sára Jasenovcová, Ľuboslava Jasenovcová, Radoslava Bartošová, Katarína Putalová, Martin Hamšík

Teraz však takto vraví Hospodin, tvoj Stvoriteľ, ó, Jákob, tvoj Tvorca, ó, Izrael: Neboj sa, lebo som ťa vykúpil, povolal som ťa tvojím menom; môj si ty! Keď pôjdeš cez vodu, budem s tebou, a keď cez rieky, nezaplavia ťa; keď budeš kráčať cez oheň, nezhoríš, ani plameň ťa nespáli.

Izaiáš 43:1 – 2

Matrika sobášených v roku 2014

Ale tí, čo očakávajú Hospodina, dostávajú novú silu, vznášajú sa na krídlach ako orly, bežia, a neslabnú, chodia, a neustávajú.

Izaiáš 40:31

Ľuboš Gurín a Mária Trenčanová,
Juraj Štrbáň a Ivana Samková

Matrika zomretých a pochovaných v roku 2014

V nádeji vzkriesenia sme sa rozlúčili: Miroslav Vrškový (Nimnica), Katarína Pobežalová (Vieska), Božena Ištvániková (Vieska), Miroslav Buček (Hoštiná), Štefan Kapsa (Vieska), Emília Rusnáková (Dohňany), Zuzana Slobodová (Led. Rovne), Pavol Galánek (Mostište), Ladislav Pecho (Nimnica), Antónia Šponiarová (Púchov), Božena Drobcová (Dešná), Katarína Kováčiková (Púchov)

Ako mňa poslal živý Otec a ja žijem skrze Otca, aj ten, kto mňa je, bude žiť skrze mňa.

Ján 6:57

16. Úryvok z knihy Co dokáže úcta - Deborah Norvilleová

Michaela Weiner-Davisová je teraz manželskou poradkyňou. Svoju prácu s problematickými pármí nazýva „ničenie rozvodov“. Stále si nezvykla na to, ako veľmi si niektorí manželia nerozumejú. Aj keď sa snažia jeden druhému preukazovať úctu, veľmi sa im to nedarí. „Často žasnem nad tým, že niekto môže rozumieť úcte úplne odlišne ako jeho životný partner. Napríklad: Manželka hovorí: Keby si si ma vážil, vedel by si, ako je pre mňa dôležité, aby sme spolu trávili čas. Možno je ale vydatá za muža, ktorý hovorí: Keby si si ty vážila mňa, vedela by si, že potrebujem byť niekedy sám. To je spôsob, ktorým odpočívam. Potom si kladieme otázku: Ako môžu spolu vydržať, ako sa môže ich manželstvo uzdraviť, keď majú takýto problém? Takejto chyby sa dopúšťajú novomanželia, ale aj ľudia, ktorí sú spolu už dlho. Existujú dve rozličné poňatia úcty,“ hovorí pani Weiner-Davisová dôrazne. „To, čo mi dodáva pocit, že si na mne ten druhý váži, môže byť úplne odlišné od toho, čo dodáva tento pocit môjmu životnému partnerovi. Vysvetľujem manželom, že druhému niečo skutočne dávate, keď mu dávate to, po čom on túži, bez ohľadu na to, či to vy chápete alebo nie, či sa vám to páči alebo nepáči, či s tým súhlasíte alebo nesúhlasíte. Na tom vôbec nezáleží.“

Pokiaľ v manželstve chýba úcta a vy ju do neho túžite priniesť, potom to prvé, čo potrebujete, je úprimný rozhovor. Weiner-Davisová odporúča, aby si manželia sadli a porozprávali sa o tom, čo očakávajú od svojho vzťahu. Skúsenosť jej hovorí, že veľakrát si manželia myslia, že spolu komunikujú, ale pritom jeden druhému iba rozprávajú.

Knihu nájdete v zborovej knižnici.

Je otvorená 15 minút pred hlavnými Službami Božími.

Tento časopis pripravovalo mnoho ľudí, za ich pomoc im ďakujeme!

Pre vnútornú potrebu vydal: Cirkevný zbor Evanjelickej cirkvi a. v. so sídlom v Púchove, časopis je zdarma. Počet: 250 kusov, Adresa: Royova 4, tel. 042 463 10 74, puchov@ecav.sk, ecavpuchov.sk

Číslo účtu: 63 66 76 54 / 0900

Ďakujeme za vaše milodary! Pri zaslaní peňazí na účet cirkevného zboru, napíšte aj účel Vášho daru a vaše meno.

Evanjelický Púchov

Občasník Evanjelického a. v. cirkevného zboru v Púchove

1/2014

Moja sila a pieseň je Hospodin, On sa mi stal záchranou. Žalm 118:14

Obsah:

Senior Ján Palic

Strany 2 – 3

**Druhý príchod Pána
Ježiša**

Strany 4 – 5

Stephanie Mudráková

Strany 6 – 7

**Pieseň na články
Augsburského vyznania**

Strany 8 – 9

Poviedka

Strany 10 - 12

**Bájka o Hviezdici
Nespokojnej**

Strana 13

**Projekt spoločenstva
evanjelických žien**

Strana 14

Z matrík

Strana 15

